

[Elgaard.]

behandler et Lovforslag, der er fraraadet paa det mest indtrængende af Retsplejeudvalget og presset frem af Ministeren. De Fakta, som nu foreligger, er altsaa ikke til Ugunst for Retsplejeudvalget ud fra den Betragtning, at vi faar for mange Ændringer, men de er til Ugunst for Ministeren. For øvrigt kan jeg godt sige, at jeg anser det for givet, at Retsplejeudvalget udfører adskilligt nyttigt Arbejde, saa rent bortset fra denne Forhandling ønsker jeg ikke Udvalget ophævet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Jeg vil gerne til at begynde med erkende, at jeg har set fejl i Skrivelsen med Hensyn til Statistikken — dette siger jeg til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen og til Ministeren —, men det gaar lidt hurtigt her, og det er for Resten ikke noget stort Spørgsmaal.

Til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard skal jeg sige, at det afgørende i denne Situation med Hensyn til Dommernes Forsvar for deres Uafhængighed er dette: Kæmper de her for en Interesse, som er en Samfundsinteresse, som er givet dem ikke for deres egen private Fornøjelses Skyld, men i Samfundets Interesse? Det er det, jeg siger, der ligger bag Dommernes Kamp. Det ærede Medlem kalder det en Særinteresse og benytter i denne Forbindelse Billedet med Kapunen, det kan han ikke slippe fra, og der er ikke andet at sige til det, end at man ved at benytte Billedet med Kapunen giver et saare utiltalende Billede af, hvad den Mand gør — der er jo ingen, der beundrer Pater Josef for det, han gør. Det, som det ærede Medlem vil med det Citat, er noget helt andet, han vil kalde paa Foragten over for dette Standpunkt. Men den er der ingen Plads for.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at Ministeren har ikke svaret paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham: om en Dommer kan nægte at modtage dette Hverv. Men indirekte kom jo Svaret, og jeg maa altsaa forstaa Ministerens Stilling saaledes, at hvis en Dommer, i Overbevisningen om, at denne Lov, hvis den gennemføres, er grundlovsstridig, nægter at modtage Beskikkelse til denne Appelret, saa vil Ministeren rejse Tiltale imod ham for Overtrædelse af Straffelovens § 156 og saaledes faa ham dømt fra sin Stilling.

Det er det, som er Resultatet af Ministerens noget valne Udtalelser paa dette Punkt, men jeg slaar det fast, og jeg gør det for saa vidt med Glæde, saa har vi dog naaet Klarhed paa dette Punkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg maa indrømme, at jeg fik ikke tilstrækkelig Bund under Spørgsmaalet Grundlovsstridighed eller ikke, og jeg skal ikke sige andet, end at Skylden maaske nok er min egen. Men jeg fik den Opfattelse, at Ministeren mente, det var umuligt at vedtage en grundlovsstridig Lov, fordi den vilde blive standset af Tingenes Formænd; selv om altsaa Ministeren eventuelt kunde have Lyst — jeg siger ikke, at Ministeren *har* Lyst — til at gennemføre en saadan Lov, vilde den blive standset af Tingenes Formænd, og derfor var det i sig selv umuligt at gennemføre en saadan Lov. Jeg minder imidlertid i denne Forbindelse om Ekspropriationsloven, som blev standset i Landstinget. Den var dog fra visse Kredse betegnet som grundlovsstridig, men der blev ikke fra nogen af Tingformændenes Side gjort Forsøg paa at standse den. Jeg kan derfor ikke bedømme, hvem der havde Ret, men vi kommer altsaa her ud for Spørgsmaalet om Grundlovsfortolkning. Imidlertid, Spørgsmaalet om, hvad der er grundlovsstridigt eller ikke grundlovsstridigt, er et saa elastisk Begreb, at man i Virkeligheden er ude at svæve, og Spørgsmaalet vil altid være forfærdelig vanskeligt at afgøre, saadan forstod jeg Ministeren — jeg haaber, Ministeren vil korrigere det; hvis det skulde være forkert.

Vedrørende mit Forslag om, at Anklagemyndighedens Afgørelser skal indankes for Appelretten, vender Ministeren stadig tilbage til at sige: Ja, men Forseelser kan de bare komme til mig om. Men det er ikke Forseelser, det drejer sig om, det er Anklagemyndighedens Afgørelser, jeg ønsker man skal indanke for Appelretten, og jeg skal straks tilføje, at hvis jeg har sagt politiske Afgørelser, saa mente jeg selvsagt: Afgørelse i politiske Spørgsmaal, thi her mener jeg, det i første Instans har Betydning.

Men jeg kommer til „Benene“. Herom udtaler Ministeren, at det er jo ikke ham, der har sagt, at man derigennem havde Indflydelse paa Dommerne, men at det er Dommerne selv, der har sagt, at man gennem „Benene“ har Indflydelse paa dem —